

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/18/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312219806
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1312219806.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: W.. J. T., J. O. XX, J., proti odporcovi: Slovenská O., X.S. C. D. D., D. D. E. J., Ž. L.. XX, o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č. k. 14C 226/2012-15, zo dňa 14.12.2012

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č. k. 14C/226/2012-15, zo dňa 14.12.2012 p
o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 103 a 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zastavil konanie vo veci z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, keďže zistil, že navrhovateľ pri uplatňovaní náhrady škody nepostupoval podľa ust. § 8 O.s.p. a ust. §§ 15 od. 1 a 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že ust. 8 O.s.p. upravuje delenú právomoc súdu, kedy ide o prípady, keď podľa zákona riešenie niektorej z vecí právnej povahy patrí do právomoci dvoch orgánov, a to nejustičného orgánu, ktorého právomoc je časovo prvotná a súdu, ktorého právomoc je časovo následná. Podstatnou črtou vecí, pri ktorých sa uplatňuje tento špecifický kompetenčný režim, je obligatornosť predchádzajúceho konania na príslušnom inom orgáne. V prípade náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v súlade s § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. sa obligatórne vyžaduje predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom a až potom, ak príslušný orgán uplatnený nárok na náhradu škody čo i len čiastočne neuspokojí v lehote 6 mesiacov od prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie, je žiadateľ o priznanie náhrady škody oprávnený domáhať sa svojho nároku na súde.

Prvostupňový súd ďalej poukázal na to, že za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania sa považuje aj nedostatok právomoci súdu vo veci konať, pričom takýto nedostatok podmienky konania má za následok zastavenie konania, prípadne postúpenie veci inému orgánu, keďže súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej.

Navrhovateľ napadol predmetné uznesenie včas odvolaním a domáhal sa jeho zrušenia, nakoľko podľa jeho názoru neboli dané dôvody na takýto postup súdu. Poukázal aj na skutočnosť, že predmetná vec nie je svojím predmetom konania totožná s vecou vedenou na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 43C/132/2011.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 8 O.s.p., ak sa má pred konaním na súde konať u iného orgánu, súde môžu konať len vtedy, ak nebola vec v takomto konaní s konečnou platnosťou vyriešená.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Po preskúmaní odvolacích dôvodov a obsahu spisu, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec správne vyhodnotil v zmysle vyššie uvedených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, v spojení s ust. §§ 15 ods. 1 a 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., a že svoje rozhodnutie aj dostatočným spôsobom a správne odôvodnil, na ktoré dôvody poukazuje aj odvolací súd.

Na objasnenie týchto dôvodov odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa jednoznačne vyplýva, že dôvodom zastavenia konania bol nedostatok právomoci súdu konať vo veci, čo je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, a nie prekážka začatého konania (litispencia), ako to zrejme chápe odvolateľ, keď v odvolaní vysvetľuje rozdiel v predmete konania v prejednávanej veci (14C/226/2012) a vo veci vedenej pod sp. zn. 43C/132/2011. V danej veci je predmetom konania uplatnený nárok navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. a v zmysle §§ 15 ods. 1 a 16 ods. 1 uvedeného zákona sa pred konaním na súde obligatórne vyžaduje predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Až v prípade, ak príslušný orgán uplatnený nárok čo i len čiastočne neprizná v lehote 6 mesiacov od prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie, je žiadateľ oprávnený sa domáhať priznania náhrady škody na súde.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ požiadala Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v ten istý deň (11.12.2012), v ktorý podal aj návrh na začatie konania na súde. Keďže v danom prípade, ako správne uviedol súd prvého stupňa, ide o delenú právomoc, t.j. riešenie tej istej otázky patrí do právomoci dvoch orgánov, pričom právomoc súdu v danom prípade vznikne až po tom, čo žiadateľ nebol so svojim nárokom úspešný (čo aj čiastočne) na orgáne, ktorý má na prejednanie veci prvotnú právomoc. Ministerstvu spravodlivosti SR ešte stále neuplynula lehota 6 mesiacov, počas ktorej má o žiadosti žiadateľa (navrhovateľa) rozhodnúť. Na základe týchto skutočností niet žiadnych pochybností o tom, že v tomto štádiu nie je daná právomoc súdu, a preto prvostupňový súd rozhodol správne, keď podľa § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil.

O trovách odvolacieho konania rozhodoval súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého v odvolacom konaní úspešnému odporcovi vznikol nárok na náhradu trov konania. Keďže mu však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, ich náhradu mu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.